

کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی

عمران ، معماری ، شهرسازی و محیط زیست ایران

سوم دی ماه ۱۳۹۵ - تهران

National Conference of new research and training,
civil engineering, architecture, urbanism and environment of Iran

برنامه ریزی توسعه پایدار با رویکرد تاب آوری سوانح طبیعی مورد مطالعه شهر بوشهر

نجمه دستاران^{1*} ، علیرضا عبدالله زاده فرد².

1- گروه شهرسازی، واحد بیضاء، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضاء، ایران، najmehdastaran@gmail.com

2- گروه شهرسازی، واحد صفاشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، صفاشهر، ایران، Abdolahzadeh.a@yahoo.com

خلاصه :

تاب آوری ظرفیتی برای مقاومت در برابر بلایا و اتفاقات پیش بینی نشده است که ارتقاء تاب آوری در برنامه ریزی ها منجر به رشد شهرها و بدست آوردن مدیریت شهری بهتر می شود. بررسی مطالعات موجود در بلایای طبیعی حاکی از این است که توسعه جوامع شهری و برنامه ریزی در زمینه تاب آورسازی کلانشهرها از جمله چالش هایی است که کشورها با آن روبرو هستند. یکی از مخاطرات طبیعی که هر سال شهر بوشهر و ساکنین آن را تهدید می کند، باد موسمی لیمر می باشد. این باد در برخورد با آب دریا گرداب های شدیدی را ایجاد می نماید و ضمن ایجاد گردباد شدید در منطقه دریا را موج و متلاطم می سازد. شایان ذکر است که این باد هر ساله خسارت هایی جانی و مالی را نیز با خود به همراه دارد. به این منظور برآن شدیم تا با استفاده از رویکرد تاب آوری شهری گامی در راستای کاهش خسارات ناشی از این مخاطره طبیعی برداریم.

کلمات کلیدی: تاب آوری، شهر بوشهر، باد لیمر، سوانح طبیعی.

1. مقدمه

شهرها محل زندگی بیش از نیمی از جمعیت جهان بوده و به عنوان مراکز توسعه اقتصادی_اجتماعی ، منشا مسائل مهم محیط زیست در سطوح و مقیاس های مختلف فضایی هستند . در پاسخ به چالش های ایجاد شده ، رویکرد توسعه پایدار در شهر ها مورد توجه قرار گرفته است . این رویکرد در راستای حفاظت از منابع محیط زیستی برای تامین نیاز های نسل امروز و فردا ارائه شده است . با وجود اتخاذ چنین رویکردی هنوز هم کیفیت بسیاری از شهرها به خصوص در کشور های در حال توسعه به لحاظ محیط زیستی پایین است . (پرستو پریور، 1391، ص 2 و 4)

بلایای اتفاق افتاده در سالیان اخیر بیان گر این موضوع است که جوامع و افراد به صورت فزاینده ای آسیب پذیر تر شده و ریسک ها نیز افزایش یافته اند . با این حال ، کاهش ریسک و آسیب پذیری اغلب تا بعد از وقوع سوانح نادیده انگاشته می شوند . (محمد رضا فرزاد بهتاش، 1392، 34)